

tablou în lucru încă

Mariana Fulger

mai stai așa, privind, cum într-o scenă cu vrăbii
și migdali înfloriți
peste care picură funigeii soarelui de mai
confundați cu iarba și aerul
vom visa, vom fi bucurie
ce lume, ce tablou rămase în urmă...

prea urmă să-ți mai spun
înfloresc drumurile toate de privirea ta
de pasul tău, de sufletul cu toate numele lumii
și unul singur - inima ta
care mă duce lumii, vieții, eternului

destrămând luminii înțelesul urât de foamea de bani
și tipare care dau bine pe ziduri în castelele vechi
simplu inimi își ating tâmpilele
între două flori de migdal căzute în iarbă
pe un fir de acarian
trezit prea demult și prea devreme
să vadă poezia scrisă astfel

mai stai, mai stai
tomnatic și trist sună aerul orașului
fără prezența ta fie și vis
nu trece așa repede în așteptare
nu lăsa ierni troienite în frigul lor
să umbrească bucuria
plecări prea multe s-au strâns în suflet
și sună parcă-s trenuri fără popas

-

Copyright Mariana Fulger